

Een drieluik over de drie bestuurders van de Steiger- & Stellerkropperclub

Foto's, van links naar rechts:

Adrie Klink, Voorzitter

René van Westerlo,
Secretaris/Penningmeester

Henk Sandmann, Commissaris

Een club met veel inzet en activiteiten; ik geef het u te doen! Er is lef voor nodig om de clubdag op het Waddeneiland Ameland te gaan houden, wat drie kwartier varen vanaf het Friese Holwerd is gelegen.

Wat hebben deze mensen met elkaar gemeen? Dat is op de eerste plaats de passie voor de sierduivensport en de bereidheid om zich in een bestuur van een speciaalclub in te zetten voor het voortbestaan van de clubrassen.

Waarin ze niet met elkaar overeenstemmen, is hun leeftijd; ze wonen alle drie in een totaal andere provincie van Nederland, en dat 'wonen' doen ze ook al heel verschillend, want twee ervan moeten het doen met een achtertuin van minder dan 100 vierkante meter achter hun rijtjeshuis, terwijl de derde kan uitzoeken op welk stukje van z'n grond hij z'n hokken zal plaatsen. Bovendien geniet hij van een wijds uitzicht.

Adrie Klink, Voorzitter

Adrie: "Het begon bij mij als kind al met een klein hok van anderhalve meter".

Adrie Klink werd in 1942 geboren in de gemeente Ouddorp op het eiland Goeree-Overflakkee en heeft op dit moment, naast Steiger- en Steller Kroppers, ook Basra Wamduiven en Damasceners. Hij stamt uit een familie waarin z'n broers jarenlang postduiven hielden en dat betekende dat Adrie z'n eerste duif al op zevenjarige leeftijd cadeau kreeg. Adrie werd lid van de Kleindiervereeniging Nut en Genoegen te Ouddorp en zijn broer, die negen jaar ouder was, betaalde voor hem het lidmaatschap van 2,5 gulden per jaar. Zijn zakgeld verdiende hij door te helpen in de levensmiddelenwinkel

van zijn ouders, waar zijn broer ook werkte.

Links:

Een koppel zwart geganseelde Steller Kroppers bij Adrie Klink in het broedhok.

Uiteindelijk hield hij Oud Hollandse Kroppers en Oud Hollandse Meeuwen. Later toen hij verkering kreeg had hij nog enige

tijd Nonduiven. Daarnaast had hij – toen hij nog thuis woonde bij z'n ouders - toch ook altijd postduiven. Alleen kwam het er niet van om ze mee te geven op de (wed)vlucht, want daar was zijn vader het niet mee eens. Tot er een echte postduivenvereniging werd opgericht in Ouddorp in 1959 en een bestuurslid van die club een praatje kwam maken met zijn vader. Vanaf dat moment mocht het wel, en zo beleefde hij de postduivensport uit een hok van zo'n 1,5 bij 1,5 meter met vier koppeltjes postduiven waarmee hij ging vliegen en dat even later samen met een van zijn broers ging samendoen, wat hij volhield tot 1977, waarna hij weer met sierduiven begon.

Rechts:

Een koppel zwarte Steiger kroppers bij Adrie Klink in het broedhok

De reden dat hij stopte met postduiven was de onplezierige sfeer in die vereniging. Door zijn werk als kraanmachinist bij een klein bedrijf was hij namelijk niet altijd in staat om zijn dieren vrijdagavond strikt op de afgesproken tijd in te korven voor de vlucht. In overleg met het bestuur werd toen afgesproken, dat zolang de vrachtwagen er nog niet was, hij dan gewoon zijn duiven nog mocht inkorven. Maar omdat hij zo mirakels hard vloog met zijn duiven, werd hem dit succes door enkele duiven collega's misgunt en gaf zijn late inkorven regelmatig aanleiding tot discussies.

In het najaar van 1977 ontmoette hij sierduivenkeurmeester Jan van der Bok op de tentoonstelling van Nut en Genoegen in Ouddorp. Jan van der Bok had jarenlang in het bestuur gezeten van deze club, maar woonde op dat moment in Den Helder en kwam jaarlijks keuren. Dat jaar zaten er een zestal Steiger Kroppers op de show, die ingezonden bleken te zijn door Jan van der Bok. En omdat Adrie Klink onder de indruk was van dit ras, informeerde hij via een bestuurslid naar de herkomst van deze dieren. Het resultaat was dat Adrie voor vijf gulden per koppel eigenaar werd van deze vogels. Thuisgekomen had hij een probleem, omdat zijn postduiven er nog waren en er nauwelijks plaats was voor de Steigers. Zijn broer in Stellendam had wel plaats en heeft

zich toen een jaar over de Steiger Kroppers ontfermd. Uiteindelijk begon Adrie in 1978/1979 serieus als sierduivenfokker met de Steiger Kroppers, nadat hij eerst (samen met een neef van hem) langs was gegaan bij de grote Steiger Kropper fokker van die tijd - Marc van Scheltraete in België, om wat meer kennis op te doen en (hopelijk) wat kwaliteit aan te schaffen. Adrie vertelde hem eerlijk dat hij er weinig verstand van had en ook niet zoveel ruimte thuis had. Maar Van Schelstraete had het beste met hem voor en wees de dieren aan die hij mee moest nemen. Dat waren twee koppels die hij kon kopen voor 35 gulden per koppel, waarna hij nog een extra doffer mee gaf, die op Adrie een nogal plumpe indruk maakte, maar waarvan Van Schelstraete zei dat hij daar zuinig op moest zijn. Probleem in het begin met die duiven was, dat ze enorm schuw waren. Volgens Adrie lag dit aan het 'oppakken' van de duiven. Hij wist uit ervaring dat je ook postduiven rustig moest benaderen, ze naar een plek moest loodsen waaruit ze niet meer konden opvliegen en ze dan rustig pakken.

Links: Een aantal jonge Basra Wamduiven.

Onder: Volwassen Basra Wamduif, die probleemloos meerdere jongen van verschillende rassen en leeftijden, tegelijk groot brengt.

Arie kwam er ook al snel achter dat je het te plumpe type van zijn Steiger Kroppers alleen maar kon verbeteren door het inkruisen van slankere dieren.

Foto linksonder:

Adrie heeft zand op de vloer en wanneer hij, gewoon op de vloer, zijn duiven wat kunstkorrel P40 bijvoert, zijn het de Basra Wamduiven die er als eerste bij zijn, voor die tussendoor lekkernij.

In die tijd was het de legendarische keurmeester Moezelaar, die hem daarin adviseerde en met name om vooral geen ander ras te nemen voor verbetering; er waren volgens Moezelaar voldoende betere Steiger Kroppers voorhanden. Adrie kon ze niet vinden en volgde toen zijn eigen gevoel: hij koos voor een Franse Kropper, maar daar kon hij niet aankomen. Zijn maat hield Engelse Kroppers, dus kruiste hij een blauwe Engelse Kropper in, waardoor wel de slankheid enorm verbeterde, maar de oogranden werden toch wel bleker en smaller, naast een aantal andere zaken die het ras ontsierden. Moezelaar vond die brede oogranden

maar niets, maar nu zegt Adrie, dat hij wilde dat die echte brede er nog waren, want die echte brede oogranden zijn er niet meer en achteraf gezien was dat een waardevol onderdeel. De glans op zijn duiven kon hij door nauwkeurige selectie weer redelijk terug krijgen, ofschoon het blauw in de staart erg hardnekkig was en vreemd genoeg heeft hij in de nafok nooit een duif met voetbevedering gezien. Uiteindelijk was het resultaat dat hij veel te veel duiven in zijn hok had, omdat de variëteit toenam.

Rechts: Een koppel prachtige Damasceners, met een jong naast de broedschaal op de grond.

Een geweldige terugslag onder- vond hij een tiental jaren geleden door de duivenziekte paramyxo, waarbij hij het grootste gedeelte van zijn dieren verloor. Dat was een verplichte reductie en ongecontroleerde selectie van zijn bestand. Om precies te zijn had hij nog maar drie (anderhalf koppel) duiven over. Die duiven zijn de redding geweest voor het huidige bestand aan Steiger Kroppers, omdat daarin nog redelijk mooie brede intensief rood gekleurde oogrand voorkwamen met dat prachtige contrastrijke witte oog.

Links: Kopstudie van een volwassen Damascener duif.

Toch heeft hij alles weer terug kunnen fokken naar het door hem gewenste niveau. Hij vertelt dat een goeie duif al snel wordt herkend. Zo'n duif presenteert zichzelf en wat het belangrijkste is, zo'n duif is altijd schoon en blaakt van gezondheid en vitaliteit.

Achteraf gezien, zegt Adrie dat hij het bij zijn zwarte Steiger Kroppers had moeten houden, want die zwarten zijn er alleen nog bij hem en bij de secretaris René. In de jaren dat hij aan het kruisen was, had hij zoveel dieren, dat het hem soms zwart voor de ogen werd. Om toen

wat variatie te hebben nam hij er witte Steiger Kroppers bij, maar uiteindelijk ging dat ten koste van de aandacht voor zijn eigen zwarte Steiger Kroppers.

Er was toen een liefhebber die witte Steigers wel mooi vond, dus gaf Adrie ze voor niets aan hem door, onder de voorwaarde dat wanneer hij er mee ophield, ze dan moesten terugkomen naar Ouddorp. Toen Adrie na een jaar informeerde waren die witte Steigers allang naar de poelier en helaas hoor je dat maar al te vaak.

Als hij terugdenkt aan de tijd met de postduiven, dan was dat toch een andere hobby. In ieder geval ging het showen van dieren niet samen met het vliegen, dat gold niet alleen voor de postduiven, maar ook nu voor de Steiger Kroppers en de Steller Kroppers. Het meest sprekende voorbeeld is de ontwikkeling met de Steller Kroppers van het Tsjechische type een ras wat Adrie er een jaar of zes terug heeft bijgenomen. Maar over de ontwikkeling van Steller Kropper en de verschillende types, daarover later meer . . .

De Damasceners hield Adrie al vanaf 1982-83, eigenlijk gewoon maar 'erbij'. Zijn eerste aankoop was een koppel, maar dat bleken er twee van hetzelfde geslacht te zijn. Keurmeester Frans Quekel uit Helmond zorgde toen dat hij er een heel stel kon overnemen, eigenlijk te veel, maar minder dan 10 ging niet. Vreemd genoeg ga je je hechten aan zo'n ras, zegt hij. In die beginjaren zag je ze nergens op een show, er was nauwelijks belangstelling voor. Nu is het een populair ras, met een eigen speciaalclub met thans 22 leden, opgericht op 25 september 1994 en Adrie werd een jaar na oprichting lid van deze speciaalclub.

Om het verhaal compleet te maken, nog even over de Basra Wamduiven; de eerste kwamen van Dirk Everaers en later nog meer van de sierduivenkeurmeester W. van der Wal uit Krimpen aan de IJssel. Hij heeft ze in Schrabi (geelgrondkleurig), Rihani (blauwgrondkleurig) en Abiad (lichtgrondkleurig). Het zijn fantastische voedsterduiven en erg rustig en tam in het hok.

Links: Adrie Klink, hier trots achter zijn klappers, want hij bewaard al zijn fokkersadministratie en beoordelingskaarten heel secuur.

Bestuursfuncties

Adrie zegt dat hij in principe geen echte bestuursman is, hij staat er het liefst wat naast, dat wil zeggen, dat hij er wel alles voor wil doen, maar hij staat vooral niet in de rij om achter de bestuurstafel te gaan zitten. Hij is geen prater, maar helpt wel graag bij alles wat er in een club gedaan moet

worden. Toch zat hij vroeger al bij de postduiven jarenlang in het bestuur en later bij de kleindiervereeniging Nut en Genoegen in Ouddorp, altijd daarin bijgestaan door zijn vrouw.

Hij werd zo'n acht jaar geleden door de secretaris van de Steiger Kropper speciaalclub, René van de Westerlo overgehaald om voorzitter te worden van die speciaalclub en omdat René er op dat moment alleen voorstond, is hij er samen met Henk Sandmann uit Musselkanaal ingestapt.

Adrie zegt tenslotte dat je als een goed bestuurder een brede rug moet hebben, je minder zaken persoonlijk moet aantrekken, maar daar is hij teveel een gevoelsmens voor. Nu hij wat ouder is, beseft hij dat hij nog weleens te recht voor z'n raap was en het misschien beter op een andere manier had kunnen brengen. Maar ja zo gaat het nu eenmaal in het leven.

Ereprijzen in alle vormen en maten, teveel om nog te bewaren. Kasten vol, ze staan overal.

René van de Westerlo, Secretaris/Penningmeester

René is nu 53 jaar en was jarenlang int. Vrachtwagenchauffeur. Hij heeft voor diverse sierduivenliefhebbers op zijn ritten naar het buitenland altijd veel duiven meegebracht. Op dit moment kan hij niet meer aan het arbeidproces deelnemen, maar niets doen is er niet bij. Hij heeft tal van sociale functies in de Helmondse wijk waar hij woont en hij is al jarenlang actief in de carnavalsvereniging, tot zelfs Prins Carnaval dit jaar.

Rechts: René hier met zijn vader voor zijn duivenhok. Zijn vader hield vroeger Non-duiven en zijn moeder was bekend van de Lahores.

Het duivenhouden heeft hij van huis uit echt met de paplepel ingegoten gekregen. Zijn moeder had vroeger Lahores en werd daarmee o.a. kampioen in Parijs in 1960, waarmee ze een bronzen plaquette won. Zijn vader had Nonduiven en René

heeft op dit moment als belangrijkste rassen, de Steiger- en Stellerkroppers met daarbij een niet alledaags Italiaans sierduivenras, de Romagnoli.

Hij begon zelf met duiven toen hij 20 jaar was, dat was in 1978. Hij kreeg toen van een oom een tilletje met Hollandse Kroppers. In 1979 haalde hij zijn eerste Steigerkroppers bij Adrie Klink in Ouddorp. Toen waren er nog geen Steller Kroppers in Nederland; die kwamen pas toen Lei Caris uit Venlo ze showde in de jaren 80 van de vorige eeuw op de Avicultura Show in Den Haag; dat waren rood-roeken en René, die ze prachtig vond, mocht ze hebben.

Links: Wat is er mooier als een vliegende duif. René laat zijn duiven zoveel mogelijk losvliegen, dat is voor hem het mooiste van de hobby, daar doe je het toch allemaal voor.

In 1980 begon hij zelf, in navolging van zijn moeder, met Lahores. Zijn eerste Lahores kreeg hij van Jan Ziemerink en hij werd meteen gevraagd om in het bestuur van de Lahore Speciaal Club zitting te nemen. Dat deed hij niet, maar hij werd wel lid. Bij de Steigerkropper club ging het al precies hetzelfde; na 2 jaar lidmaatschap werd hij daar ook al in het bestuur gevraagd. Het jongste lid nota bene! Maar hij is toch secretaris geworden en is dat nu nog steeds.

De hedendaagse Lahores vindt hij niet mooi; ze worden vaak met King duiven gekruist, waardoor ze te hoog worden. Dat heeft er mede toe geleid dat hij nu geen Lahores meer heeft, maar daar ging wel wat aan vooraf. Theo van de Kimmenade – stadsgenoot en duivenvriend - vroeg hem namelijk vaak of hij zijn Lahores mocht kopen, maar daar ging hij nooit op in. Daar kwam verandering in toen hij op een Duitse Show (dat was in Dortmund) de Romagnoli duif had gezien. Hij zei toen tegen Ben Kocken: "Als ik die Romagnoli kan kopen, dan mag Theo van de Kimmenade gratis en voor niets mijn Lahores hebben". En het lukte; René kon toen in Dusseldorf een blauwzwartgebande en een roodsilver doffer en twee blauwzwartgebande duivinnen kopen. Theo van de Kimmenade heeft nu zijn Lahores, maar René gaat nog wel vaak even kijken bij Theo en helpt hem met koppelen en zo.

Hij is lid van:

Kleindiervereeniging Liessel; een gemengde vereniging, die elk jaar een leuke show organiseert met ong. 500 ingezonden dieren. Ze hebben ook een aantal jeugdleden.

Sierduivenvereniging het Zuiden, al 33 jaar. De Nederlandse Speciaalclub voor Steiger- en Steller Kroppers.

De Duitse Speciaalclub voor Steiger- en Steller Kroppers.

**Rechts:
Eenkleurig rode
Tsjechische Steller Kropper.**

Al zei zijn moeder vroeger al: ten-toonstellen is teleurstellen, zorg dat je hard wordt. En Herman Nab zei: Met jouw rassen wordt je nooit kampioen! Toch showt hij graag met zijn duiven, samen met zijn maatjes Wim Janssen en Ben Kocken. Door

deel te nemen aan shows kan hij de belangen van de speciaalclub behartigen. Zo nodig kan hij na de keuring een keurmeester aanspreken en hem wijzen op eventuele fouten. Dat is dan in het belang van alle leden van de Club. Niet elke A-keurmeester kan kroppers keuren.

Links: Dit verwacht je niet direct. Een geelzilvergebande Tsjechische Steller Kropper van René met een aangeslagen snavel. Dit is voor de show een uitsluitingsfout.

De duiven van René mogen elke dag losvliegen, behalve in de weekends, want dan houdt hij rekening met de postduivenhouder die achter hem woont en laat hij zijn duiven pas rond de klok van 17.00 uur los. Als dat niet meer zou kunnen, zou voor hem de aardigheid er af zijn.

Hieronder zien we het verschil in kleurintensiviteit tussen een rode Steller Kropper (links) en een rode Tsjechische Steller Kropper (rechts).

Er wordt wel eens een havik gezien, en er 'verdwijnt' dus ook wel eens een duif, maar dat is voor hem geen reden om zijn duiven binnen te houden. De Steller 'klatst' nog wel, zoals het slaan van de vleugels wordt genoemd. Dat doen ze met name wanneer ze omhoog gaan, of bij het 'afremmen' vlak voor de landing. Bij het dalen laten ze een ballonnetje zien, met de vleugels hoog tegen elkaar aan gehouden, zoals de Groningeren en de Gelderse Slenk dit ook doet.

**Rechts: Een drietal Romagnoli's.
Een fors Italiaans ras, wat in
Duitsland redelijk populair is.**

Steigers en Stellers zijn heel temperamentvol op het hok; het is een kleine duif, maar hij gaat niet opzij voor een Lahore of Romagnol. Ze brengen zelf goed hun jongen groot en hebben geen last van kropproblemen. Volgens René is een gezonde en vitale duif ook vaak een goede duif, die zich ook altijd schoon houdt. Een duif die niet in bad gaat, is niet vitaal.

Op dit moment is het november en René heeft in totaal zo'n 70 duiven. Dat zijn er teveel zegt hij eerlijk, er gaan er beslist nog een aantal van weg. Het broedseizoen begint voor René in ieder geval na de Carnaval, dus na half februari, dat hangt wat van het weer af of hoe z'n duiven zich gedragen. Hij besteld ieder jaar 60 ringen en dat is ruim bemeten, want hij broedt maar met 6 of hooguit 7 broedkoppels. De ringen die hij overhoudt gaan naar z'n duivenvrienden die er te kort komen.

Boven: Een kleurslag van de Tsjechische Steller Kropper, waarover het laatste woord nog niet is gesproken. Volgens fokkers gaat het hier om een indigo kleurslag.

Rechts: De losvliegende duiven, hier op het dak van het duivenhok, klaar om weer luid klapwiekend de lucht in te gaan.

In Nederland is de Steller Kropper erkend in 2 typen: De Duitse Steller en de Tsjechische Steller. Het zijn 2 verschillende types, en ze hebben elk een eigen standaard (waarover in een volgend artikel meer). Probleem is dat de Tsjechen niet het Duitse type erkennen, en de Duitsers niet het Tsjechische. Het is van origine een Tsjechisch ras; de Duitsers hebben het 'veredeld' door er o.a. de Brünner Kropper in te kruisen.

Zijn rood- en geelzilverwitgesnipten en roodwitgebanden komen uit Tsjechië. De stand ervan is veel vlakker.

Links: Koppel Romagnoli duiven. De laatste aanwinst van René. Hij heeft ze ook nog in de kleuren zwart en wit.

Een aantal van zijn Duitse Steller Kroppers komen van Menzinger uit Geiselwind, Willie Vögel en Hans Kingl uit (Duitsland). Alles wat er nu nog aan (Duits type) Steller Kroppers in Nederland is, is hiervan afkomstig en is van dezelfde bloedlijn. Dus als je bloedverversing nodig hebt, moet je ze in Duitsland gaan halen. Op dit moment wordt er daarom wel gekruist met Duitse en

Tsjechische Stellers, maar dat is niet aan te bevelen vanwege het typeverschil; je moet heel goed opletten dat je het juiste type dan niet kwijt raakt! René gaat komend jaar zelf weer wat duiven halen in Tsjechië.

De Tsjechische Steller Kropper bestaat in 59 kleurslagen en de Duitse in 57. De Duitsers erkennen o.a. de isabel niet.

Rechts:

René heeft twee honden, waarvan er hier één op de foto. Ze zijn van het ras Wolfspitze, ook wel Wolfskeeshond of grote Duitse Keeshond genoemd. Ze luisteren goed en volgen René overal, dus ook naar buiten tot in het duivenhok, maar niemand wordt daar zenuwachtig van, en zeker niet de duiven; die zijn het gewend.

Onder:

Even uitrusten, voordat ze weer luid klappend wegvliegen.

Henk Sandmann, Commissaris

Het bezoek aan Henk Sandmann in Musselkanaal is het laatste van dit drieluik waarin we de bestuursleden van de Steiger- en Steller Kropper Club eens aan het woord laten en kennis nemen van de manier waarop zij hun hobby beleven. Hij is de fokker waarover we in de aanhef reeds aangaven dat hij over veel ruimte beschikt en een wijds uitzicht heeft over het Groningse land. Het gebied is bekend vanwege de vroegere veenaufgravingen, met de lange kaarsrechte wegen en kanalen, de strakke vlakke akkers en vergezichten. Een omgeving waarvan je zou verwachten dat Henk daar zijn duiven de vrije uitvlucht zou bieden, dat hij daar met name zijn Steiger en Steller Kroppers zou laten klapwieken. Maar niets is minder waar. Henk is de hele dag van huis, heeft er dus geen zicht op, wil de buurt geen overlast bezorgen en liever niet het risico lopen dat hij er één verspeeld. Hij is erg zuinig op zijn duiven en geniet liever van zijn duiven in de ruime volières.

Boven en rechts:

Hier ergens woont Henk Sandmann, in dit indrukwekkende wijde Groningse landschap, achter het bord Musselkanaal, waar men op alle parkeeroverlast was voorbereid.

Henk is nog geen 50 jaar en had altijd al iets met duiven. Zijn vader hield vroeger postduiven en vanaf 1983 vloog hij ook wedstrijdvluchten met zijn eigen postduiven. In 1989, dus zo'n 22 jaar geleden kwamen daar ook serieus de sierduiven bij; dat waren Duitse Schoonheidspostduiven in rood, donker en geel. De Steiger Kroppers kwamen in 1992. Maar vanwege zijn werk koos hij toch uiteindelijk voor de sierduiven. Dan is de postduivensport in vergelijking met sierduiven toch veel meer belastend. Voordeel is wel dat Henk een enorme ervaring op gedaan heeft bij de postduiven voor wat betreft de totale gezondheid van de duiven. Dat komt vooral tot uiting in de voerkeuze en de behandeling tegen de gangbare duivenziekten.

Links:

Henk heeft een bijzondere band met al zijn duiven. Dat komt natuurlijk ook door de tijd die hij eraan besteedt. Deze Oud-Duitse Kropper, blijft dan ook gewoon op zijn hand zitten.

Op dit moment heeft Henk Sandmann de navolgende rassen op het hok: een unieke zeldzame verzameling aan Oud Duitse Kroppers; prachtige Vedervoetige Eksterkroppers, die je bijna nergens meer ziet; een grote collectie isabel witgebande Steiger Kroppers die slechts door 5 fokkers in Europa gefokt worden; Groninger Slenke duiven - eigenlijk een verplicht cultureel bezit voor iedere Groninger - en tenslotte de Duitse Modena's in het zwart, waaraan, volgens Henk, misschien nog iets voorhoofdsvulling ontbreekt.

Rechts: Tussen de buien door werden de hokken bezocht. U ziet hier een gedeelte van de vele hokken voor heel veel duiven, waarvan nu, begin december, alle doffers en duivinnen nog van elkaar gescheiden waren.

Hij heeft nog steeds veel contact met postduivenfokkers van vereniging Vlagtwedde, waar hij altijd lid is geweest. Verder is hij lid van de Gemengde Kleindierliefhebbers verenigingen in Ter Apel en in Barger Compascuum; de Groninger Sierduiven Club en

van de volgende speciaalclubs: Steiger- en Steller Kropper Club, Vedervoetige Eksterkropper Club en tenslotte van de Zeldzame Kropper Club.

In Duitsland is hij lid van de gemengde Kleindiervereeniging in Meppen (nét over de grens), en de Duitse speciaalclubs voor de Oud-Duitse Kropper en Steiger Kropper.

Links: Jonge Isabel witgebande doffer, die alweer aanstalten maakt om naar boven te vliegen. **Rechtsonder:** Een andere jonge Isabel witgebande doffer.

Ofschoon hij vroeger in meerdere besturen zat, is zijn enige bestuursfunctie nu nog die van commissaris in de Nederlandse Speciaalclub voor de Steiger- en Steller Kropper. Hij heeft geen speciale taak, maar toen de secretaris van de club hem vorig jaar belde dat hij autopech had en niet op de clubdag in Ameland aanwezig kon zijn, toen nam hij de zaken over en regelde vervolgens alles wat nodig was.

Het bestuur is perfect op elkaar ingespeeld, waardoor de bestuursvergaderingen per telefoon of e-mail kunnen worden geregeld. Daarnaast treffen ze elkaar natuurlijk regelmatig op de tentoonstellingen en clubdagen in het land.

Links:

Vedervoetige Eksterkropper zwart, M/J.
Met een prachtige voetbevedering, type, blaaswerk en kleur.

Onder:

Vedervoetige Eksterkropper zwart, V/J.
Voetbevedering is hier minder van kwaliteit.

Links: Een prachtige verzameling Vedervoetige Eksterkroppers.

En niet onvermeld mag blijven dat hij bij al de hiervoor genoemde verenigingen, in zoverre dat mogelijk is, ook nog deelneemt aan de door die verenigingen georganiseerde tentoonstellingen. Daar komen dan ook nog eens de shows bij waar die speciaalclubs hun clubshow hebben ondergebracht, zowel in Nederland

als in Duitsland. Hij is geen kleine inzender, want op dit moment is hij een inzending van 30 duiven aan het voorbereiden bij de Groninger Sierduiven Club.

En de shows zijn niet allemaal naast de deur, want een bezoek aan de clubdagen van de Oud-Duitse kropper Club - een reis naar het Zuiden van Duitsland, van zo'n 700 km - kost hem totaal een week aan reizen en verblijf. En om dat mogelijk te maken, moet zijn vader in goede gezondheid verkeren, om zijn duiven hier thuis te kunnen verzorgen.

Alleen al de voorbereiding voor de show, het show gereedmaken, kost hem nogal wat tijd. Een Oud Duitse Kropper moet je namelijk altijd wassen, omdat de vleugels en de staart van dit ras nu eenmaal makkelijk met de bodem in contact komen.

Rechts: Oud-Duitse Kropper, ooievaar. Dit is een ras waarin Henk op Europees topniveau meedraait, maar wat enorm veel inspanning kost om ze op dat niveau te houden en in topconditie op de show te brengen.

Hij bezocht ook de jubileum Show van de Duitser Steiger Kropper Club in 2006 in Neurenberg (Duitsland), waar totaal 888 Steiger Kroppers waren ingezonden. Henk had

12 duiven ingeschreven; 2 Oud-Duitse Kroppers, 1 Vedervoetige Eksterkropper en 9 Steiger Kroppers. Met de Oud-Duitse Kroppers behaalde hij een VDT ereband, hij had de beste duiven in Steiger Kropper isabel witgeband - zowel doffer - als duivin en de beste collectie.

**Links: Oud Duitse doffer geel.
Foto: Henk Sandmann.**

Op dit moment - begin december - heeft Henk in totaal zo'n 150 duiven op z'n hokken. Hij maakt gebruik van een computerprogramma om alle fokresultaten vast te leggen en heeft daar veel

gemak van, want hij kan alles tot zes jaar terug nog naslaan.

Rechts: Oud-Duitse Kropper blauw getijgerd M/J. Won in Duitsland op de HSS van 2005 een U-97 punten. Inzender en foto: Henk Sandmann.

Gebruikmakend van die gegevens stelt hij 50 broedkoppels samen waarmee hij eind februari gaat broeden. Hij bestelt zo'n 200 nieuwe ringen, deels in Duitsland en deels in Nederland en die gaan meestal wel op. De reden van de Duitse ringen is, om daar in Duitsland probleemloos te kunnen showen.

Links:

In een aantal aparte volières houdt hij zijn isabel witgebanden Steiger kroppers. En om de kleur te "regelen" worden er ook rode, witte en gele Steigers Kroppers in de fok van Isabel gebruikt. Deze verzameling is echt uniek in Europa.

Rechts: Groninger Slenk roodbleek.

Uit ervaring weet hij dat duiven met een NL ring daar niet het allerhoogste scoren. Met de rassen die hij houdt, heeft hij geen fokproblemen, hooguit dat de Oud Duitse Kropper wat laat in het seizoen begint met eieren te leggen. Toch heeft hij geen voedsterduiven nodig; alle rassen broeden zelf en brengen hun jongen perfect groot. Ze blijven tot op hoge leeftijd vitaal, want zijn oudste duif is van 2003, dus wordt straks 9 jaar oud. Toch heeft hij een grote voorkeur om met jonge dieren te fokken; van zijn broedkoppels is zeker driekwart pas een jaar oud. Terwijl het hem algemeen wordt afgeraden om oud materiaal op te ruimen, zorgt Henk ervoor dat zijn stal jong

blijft. Sommige Oud Duitse Kroppers hebben de neiging om nogal vechtlustig te zijn. Hij plaatst vier broedkoppels in een compartiment, maar soms klikt het niet en moet hij een koppel ergens anders onderbrengen.

Links: Groninger Slenk rood spikkelspar.

Selecteren doet hij pas als z'n duiven volwassen zijn; alles krijgt de kans om op te groeien en het beste te laten zien. Van de in totaal 200 gefokte dieren blijven er misschien maar 25 over, die gaan naar de show of uiteindelijk naar een andere fokker. Overtollige duiven gaan daarna naar de poelier; hij heeft daar een speciaal mannetje voor in Ter Apel, waar hij ze naar toe kan brengen. Met opkopers heeft hij slechte ervaringen, die bieden een belachelijke prijs voor je duiven.

Rechts: Groninger Slenk geelbleek.

Prima Duitse Modena's brengen dan twee euro op. Voor die prijs kun je dan niet het risico lopen om de ring eraan te laten zitten, want zo voorkom je dat je zo'n duif als concurrent weer op de show tegenkomt. Hij heeft ook wel duiven verkocht aan Pakistan en fokkers in de Arabische landen. Arabieren willen dan het liefst meerdere (volwassen) duiven van hetzelfde ras en kleur, die dan ook nog van de allerbeste kwaliteit moeten zijn, waarvoor ze dan gemiddeld € 25,- betalen. Maar dan moet je niet zelf gaan exporteren, want dat is een gigantische rompslomp.

Met dat alles is hij iedere dag wel zo'n 3,5 uur in de weer. Dat is 's ochtends van 4 uur tot 6:30 uur en 's avonds dan nog 'n uurtje. Hoofdzakelijk gaat die tijd zitten in het voeren en het zeven van het zand op de bodem van zijn hokken. Hij heeft een speciale schep met gaatjes gemaakt, waarmee hij vliegensvlug alle onge-rechtigheden uit het vloerzand zeeft.

Links: Duitse Modena's zwart, in een goede kwaliteit, iets meer beenlengte en volgens Henk wat meer voorhoofds-vulling gewenst.

Rechts: Kopstudie van een Duitse Modena, waarvan Henk de voorhoofds-vulling nog wat beter wil.

Er zijn veel ronde zitjes, speciaal voor de duiven met voetbevedering. Het is belangrijk dat die voetbevedering niet wordt beschadigd, en dat gaat prima met die ronde zitjes die 20 cm van de wand af geplaatst zijn. Als je er dan ook voor zorgt dat de voerbakken ook iets van de grond af staan, dan kunnen ze hun voetbevedering ook daar niet aan beschadigen. Verder vindt Henk dat een duivenhok zeker niet steriel moet zijn; de ervaring heeft geleerd dat duiven dan veel meer kwalen krijgen. Opvallend is dat hij door het gebruik van knoflook door het voer van de duiven (zoals hij zelf zegt) geen enkele last van muizen in zijn hokken heeft.

Zijn voer koopt hij per pallets in, 2000 kg tegelijk. Kwaliteitsvoer van GARVO, volledig toegespitst op zijn rassen, dat is het nr. 959 Garvo voer voor zware rassen en het nr. 953 Garvo voer waaraan extra caroteen is toegevoegd ter ondersteuning van de rode oograndkleur van de Steiger Kroppers. Hij voegt 50% gerst aan zijn voer toe, wat hij per 2.000 kg tegelijk inkoopt.

Rechts: In de wei achter het huis lopen nog twee Shetland Pony's.

Zijn wens is om in de toekomst voor keurmeester op te gaan en hij hoopt de tijd te vinden om zich daar serieus op voor te bereiden. Daarna voorziet hij echter nu al problemen, daar het vrij vragen niet altijd mogelijk is. Hij is servicemonteur lastechniek en maakt veel uren en reiskilometers. Hij moet het doen met 25 snipperdagen en heeft geen ATV. Zijn werkgever neemt herstelprojecten aan, en moet dan op hem kunnen rekenen, dat het werk afkomt. In tegenstelling tot wat veel fokkers van voetbevederde rassen doen, knipt hij de voetbevedering niet af. Op de eerste plaats geeft het bij hem tijdens de broed geen problemen en hij heeft de ervaring dat afgeknipte voetbevedering, na de rui een slechte kwaliteit aan pennen teruggeeft.

Henk heeft nogal wat duiven uit Duitsland gehaald. Zijn ervaring is dat men daar nogal makkelijk het antibioticum Baytril gebruikt. Zelfs prematuur om de duiven op te peppen. Die duiven leggen bij ons in het eerste jaar geen eieren en moeten compleet afkicken van dat antibiotica gebruik. Kom je daarentegen in Oost-Duitsland, daar heb je nog fokkers die hun duiven met heel simpel voer en zonder medicijngebruik houden.

Voor Henk zijn deze ervaringen en die hij met de postduiven heeft opgedaan, de basis geweest voor zijn huidige aanpak van de instandhouding van de gezondheid van zijn duiven. Hij hanteert de aanpak van wat hij zijn 'top drie' noemt, dat zijn de wormen, het geel en coli bacterie. Tegen wormen geeft hij een mengsel van knoflookpoeder wat hij mengt met wat lijnzaadolie en daarna door het voer doet. Resultaat is dat hij nooit wormen bij zijn duiven tegenkomt. Tegen het geel zaait hij wat goudsbloemen (*Calendula Officinalis*) in zijn tuin. De bloemen worden in een wekfles met olijfolie gedaan, wat hij zes weken laat staan. Daarna wordt het gezeefd en dat mengsel geeft hij iedere dag aan zijn duiven door toevoeging van enkele flinke scheuten aan het voer. Men beweert dat de goudsbloem een natuurlijke antibiotica bevat. In ieder geval heeft hij daar goede ervaringen mee. Wat opvalt is de enorme mooie mest. Vervolgens geeft hij ook nog regelmatig een mineralen supplement. De duiven zijn er gek op, maar nadeel is dat de borstbevedering er nogal rood van wordt, dus vóór de tentoonstelling tijdig stoppen met dat spul. Het middel Ivomec wordt met succes toegepast tegen parasieten. Enten tegen paramyxio doet Henk alleen voor de duiven die op de Duitse shows worden ingezonden. De gewoonte om duiven preventief tegen paratyphus te enten, zoals bij de postduiven wordt gedaan, heeft hij niet overgenomen. Bij parathypus heeft hij duiven ook wel zonder medicijngebruik beter zien worden.

Zijn Oud Duitse kroppers zijn blauwbont en blauwgetijgerd. Volgens de Duitsers is dat moeilijk fokken, maar volgens Henk is dat simpel. Hij heeft daarvoor een eigen theorie ontwikkeld en daarvoor een aantal proefparingen met twee blauwschimmel postduiven gedaan en het werkt. Het probleem waren namelijk de witte slag- en staartpennen; die zag je overal in terugkomen. Juist door gebruik van het fokcomputerprogramma wist hij waar en in welke fokstammen de dieren met de witte slag- en staartpennen voorkwamen. Met andere woorden, hij wist wat de fokzuivere dieren voor getijgerd en bont waren.

Na afloop van dit laatste interview van dit bijzondere drieluik, lag die lange rechte weg, terug naar de Randstad weer open voor de redactie. Wat zou de toekomst ons brengen, een nieuwe uitdaging, met nieuwe vrienden en nieuwe vergezichten? De tijd zal het leren, ik dank de speciaalclub en alle mensen eromheen die ons zo fantastisch hebben geholpen bij de totstandkoming van dit verhaal.

En zeker niet in de laatste plaats onze dank aan de trouwe sponsors van Aviculture Europe die dit mogelijke hebben gemaakt. Wat hebben we toch een prachtige hobby. Namens de redactie wensen wij u prettige feestdagen en een fantastisch nieuw en gelukkig hobby-jaar.

Steiger- & Stellerkropperclub in Nederland

Opgericht onder de naam Steigerkropperclub in 1975.

In het jaar 2000 werd het 25-jarig bestaan van de club gevierd. In 2002 werd de Stellerkropper opgenomen en aan de naam van de club toegevoegd. Onlangs is echter ook de Tsjechische Steller Kropper aan de Clubrassen toegevoegd. Een extra zorg, want dat laatste ras is in Duitsland niet erkend en de Tsjechische Kropper neigt veel meer naar een vliegend type. De Duitsers vinden de Tsjechische Steller Kropper dan ook veel minder 'veredeld' dan het Duitse-type Steller Kropper.

De actieve club telt een kleine 20 leden en jaarlijks worden de volgende activiteiten gehouden:

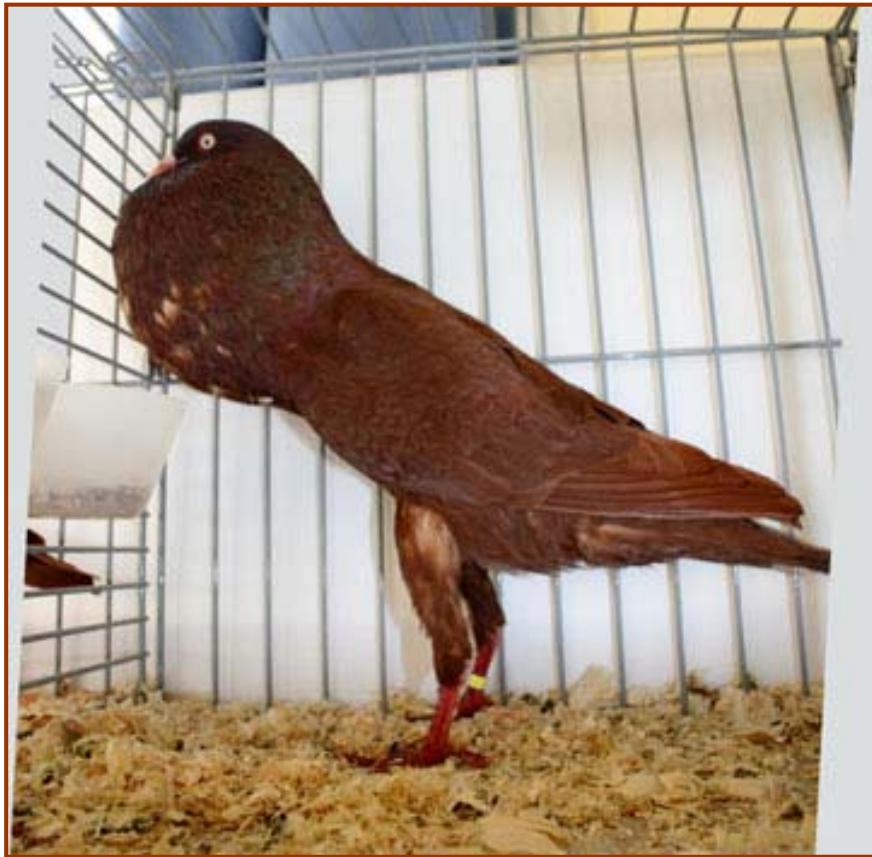

**Links: Winnaar Clubshow 2010.
Steller Kropper,
blauw geganselt m/o.
Predicaat: F-96 punten.
inzender: G. Mes.
Foto: Dick Hamer.**

Clubdag, in de vorm van een jongdierendag, steeds op de 3^e zaterdag in september, van 09:00 tot 16:00 uur, met koffie ontvangst en in de ochtend een keuring van de meegenomen duiven, door een clubkeurmeester. Gezamenlijke maaltijd, daarna nabespreking van de keuring en de jaarvergadering, waarna afsluiting.

Clubshow, deze wordt bij de Keistadshow gehouden in Amersfoort, vanwege z'n centrale ligging. In het jaar 2010 was er een deelname van totaal 72 dieren van de clubrassen. Tijdens de clubshow van 2011, bij de Keistadshow van 23 t/m 26 november, werden 78 duiven van de clubrassen ingezonden, met als winnaar een Steiger Kropper, rood v/j, predicaat U-97 punten, ingezonden door Marc van Schelstraete (België).

**Rechts: Winnaar Clubshow 2011.
Steiger Kropper, rood v/j.
Predicaat: U-97 punten.
Inzender: Marc Schelstraete.
Foto: Sytze de Bruine.**

Voorts bevordert de Speciaalclub de deelname aan diverse shows door het uitzetten van prijzen, zo ook op de NBS-Bondsshow, ondergebracht bij de Champion Show van 26 – 28 januari 2012 te Nieuwegein.

Steiger- & Stellerkropperclub in Nederland (1975)
Secretaris: René van de Westerloo,
Norbertijnenstraat 12, AW HELMOND - Nederland
Tel.: 0031-492-547583 – Mob.: 0031 (0)6 22966324
E-mail w.westerloo@chello.nl
Website <http://members.chello.nl/w.westerloo/>

Sonderverein der Steigerkröpfer - Züchter von 1906
Vors.: Werner Leipelt, Papengasse 3,
38312 Flöthe – Duitsland.
Tel.: 0049 (0) 5341-92043.

In een volgende editie van Aviculture Europe zullen wij uitgebreid aandacht besteden aan de Steller Kropper, met veel foto's, tekeningen en onmisbare informatie. Alles over de achtergronden van de Steller Kropper en de Tsjechische Steller Kropper.